

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 52/2023-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED] zastúpenej advokátom JUDr. Ondrejom Brlášom, Štefánikova 9, Nitra, a sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného advokátom JUDr. Jurajom Gavalcom, Piešťanská 3, Trnava, proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5To/12/2021 z 22. septembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd uznesením č. k. PLs. ÚS 62/2022 zo 7. decembra 2022 spojil ústavnú sťažnosť sťažovateľky vedenú pod sp. zn. Rvp 2623/2022 a ústavnú sťažnosť sťažovateľa vedenú pod sp. zn. Rvp 2643/2022 na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2623/2022.

2. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. novembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, rovnosť v súdnom konaní podľa čl. 47 ods. 3, prezumpciu neviny podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 a prezumpciu neviny podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tiež navrhuje zrušiť namietaný rozsudok najvyššieho súdu, vec vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania.

3. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. novembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, prezumpciu neviny podľa čl. 50 ods. 2 ústavy, osobnú slobodu podľa čl. 8 ods. 2 a súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Tiež navrhuje zrušiť namietané uznesenie (správne rozsudok) najvyššieho súdu, vec vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania.

4. Z obsahu ústavných sťažností a ich príloh vyplýva, že sťažovatelia boli rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-1T/10/2020 zo 17. júna 2020 uznaní vinnými pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „TZ“) na tom skutkovom základe, že sťažovateľ ako konateľ sťažovateľky 8. decembra 2017 v priestoroch [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] v súvislosti s realizáciou zákaziek prostredníctvom sťažovateľky poskytol vedúcemu odboru správy majetku budov, sekcie ekonomiky svedkovi [REDAKOVANÉ] (ďalej len „svedok“) zodpovednému za výber zhotoviteľov zákaziek plastovú tašku, v ktorej sa okrem darčkových reklamných predmetov (víno, diár, USB kľúč, stolový kalendár a zapalovač) nachádzala aj obálka s finančnou hotovosťou 400 eur. Za uvedený skutok bol sťažovateľovi uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou 1 rok, peňažný trest 400 eur spolu s náhradným trestom odňatia slobody a trest prepadnutia veci (darčkových predmetov). Sťažovateľke bol uložený peňažný trest 2 000 eur a trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku v Obchodnom vestníku a v sídle sťažovateľky na mieste verejnosti prístupnom.

5. Najvyšší súd uznesením č. k. 5To/11/2020 zo 6. mája 2021 zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že ohľadom uvedeného stretnutia nie sú k dispozícii žiadne ďalšie dôkazy (svedecké výpovede, zvukovo-obrazové záznamy a pod.), iba protichodné výpovede sťažovateľa a svedka. Z uvedeného dôvodu je v konaní potrebné vykonať konfrontáciu podľa § 125 Trestného poriadku (ďalej len „TP“) medzi sťažovateľom a svedkom.

6. Po vrátení veci na ďalšie konanie Špecializovaný trestný súd rozsudkom č. k. PK-1T/10/2020 zo 17. septembra 2021 v spojení s namietaným rozsudkom najvyššieho súdu uznal sťažovateľov vinných pre už uvedený skutok a opätovne im uložil uvedené tresty. V rámci odvolacieho konania najvyšší súd zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu vo výroku o uložení trestu prepadnutia veci sťažovateľovi s odôvodnením, že vlastníkom prepadnutých darčkových predmetov je sťažovateľka s poukazom na § 60 ods. 4 TZ.

II.

7. Sťažovateľka považuje namietaný rozsudok najvyššieho súdu za arbitrárny. Tvrdí, že súdy sa nedostatočne vysporiadali so skutočnosťou, keď svedok oznámil svojmu nariadenému korupčné správanie sťažovateľa. Sťažovateľka poukazuje na výpovede svedkov, podľa ktorých k oznámeniu malo dôjsť až v posledný týždeň pred Vianocami, teda nie bezodkladne. Ďalej uviedla, že nadriadený svedka chcel po oznámení korupcie preveriť kamerový záznam, avšak dovtedy došlo k premazaniu časovej slučky. Tiež poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ bol so svedkom kvôli jeho sťažnosti v konflikte. Súdy poukázali na celý rad dôkazov, ktoré však sťažovateľke nie sú zrejmé, pretože súdy nevysvetlili rozpory v ostatných svedeckých výpovediach. Podľa sťažovateľky v jej prípade nedošlo k náležitému zisteniu skutkového stavu.

8. Ďalej namieta, že vyhodnotením výpovede sťažovateľa ako klamlivej, a to bez akýchkoľvek podporných dôkazov pri výpovedi svedka, došlo k porušeniu princípu rovnosti v konaní. Tvrdí, že o jej vine bolo rozhodnuté na základe možnej pravdepodobnosti bez odstránenia dôvodných pochybností a bez vyvrátenia priebehu skutkového deja tvrdeného sťažovateľkou akýmikoľvek priamymi alebo nepriamymi dôkazmi, pretože doterajší priebeh dokazovania nevytlúčil možnosť iného (opačného) záveru. Uvedeným došlo k porušeniu princípov *in dubio pro reo* a prezumpcie nevinu.

9. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že aj po vykonaní konfrontácie medzi ním a svedkom nedošlo k zmene v dôkaznej situácii. Dôkazy, ktoré boli vykonané pred zrušením prvého rozsudku Špecializovaného trestného súdu, nepostačovali najvyššiemu súdu na uznanie viny sťažovateľa. Súdny dospel k záveru o vierohodnosti výpovede svedka bez toho, aby bolo v konaní nariadené znalecké dokazovanie pre účely overenia jeho vierohodnosti. Namietané rozhodnutie považuje za prekvapivé, pretože podľa jeho názoru v prípade dvoch rozporuplných výpovedí neboli v konaní k dispozícii ďalšie relevantné dôkazy.

III.

10. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 348/2019).

11. Ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ústavná ochrana základných práv a slobôd, ako aj ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z príslušnej medzinárodnej zmluvy, je rozdelená medzi všeobecné súdy a ústavný súd v súlade s princípom subsidiarity vyplývajúcim z čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sú všeobecné súdy primárne zodpovedné za výklad a aplikáciu zákonov, ako aj za dodržiavanie základných práv a slobôd (čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 ústavy). Ústavný súd preto nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecných súdov, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov k prijatiu konkrétneho rozhodnutia viedli, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil.

12. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Rozhodnutia všeobecného súdu tak môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by vyvodené skutkové a právne závery, respektíve zvolený procesný postup, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie konkrétneho základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 17/01, II. ÚS 67/04, III. ÚS 581/2015, IV. ÚS 609/2021). Vo svetle takto načrtnutých ustálených rozhodovacích východísk pristúpil ústavný súd k prieskumu jednotlivých námietok, ktoré sťažovateľ prezentoval v rámci podanej ústavnej sťažnosti.

13. Podstata ústavných sťažností spočíva v námietke sťažovateľov o ich odsúdení s dôrazom na nesprávne vyhodnotenú dôkaznú situáciu a nesprávne zistený skutkový stav.

14. Ústavný súd sa oboznámil s obsahom odôvodnenia namietaného rozsudku najvyššieho súdu v spojení s odôvodnením rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 17. septembra 2021 [právny názor zakotvený v ustálenej judikatúre ústavného súdu zahŕňa požiadavku komplexného

posudzovania rozhodnutí všeobecných súdov, ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (IV. ÚS 350/09, II. ÚS 112/2020, III. ÚS 347/2021)].

15. Najvyšší súd v spojení so Špecializovaným trestným súdom preukázanie viny sťažovateľov odôvodnil tým, že po vykonaní konfrontácie podľa § 125 TP sťažovateľ a svedok zotrvali na svojich pôvodných výpovediach. Sťažovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že sa so svedkom v inkriminovaný deň stretol, avšak k odovzdaniu finančnej hotovosti nedošlo. Tvrdil, že po stretnutí sa mal so svedkom stretnúť mimo budovy [REDAKOVANÉ] pre účely dohody o rekonštrukcii starej cesty. Namietal, že zo strany svedka ide o pomstu za to, že sa mal na neho v minulosti sťažovať v súvislosti s jeho nevhodnou komunikáciou so zamestnancami sťažovateľky.

16. Svedok vo svojej výpovedi uviedol, že po stretnutí so sťažovateľom mal v darčekovej taške nájsť obálku s finančnou hotovosťou a pre tento účel sa stretnúť so sťažovateľom mimo budovy [REDAKOVANÉ] aby mu úplatok vrátil. Svedok mal v pondelok 11. decembra 2017 (ku skutku malo dôjsť v piatok 8. decembra 2017, pozn.) uvedenú skutočnosť nahlásiť svojmu nadriadenému. K prejednaniu oznámenia malo zo strany komisie dôjsť až 26. januára 2018 a trestné oznámenie bolo Okresnej prokuratúre Bratislava IV doručené 7. februára 2018.

17. Vo vzťahu k momentu oznámenia súdy skonštatovali, že 11. decembra 2017 bol pondelok a vianočné sviatky začali nasledujúci víkend, z čoho možno odvodiť, že výpoveď svedka súhlasí so skutočnosťou. Oneskorenosť prejednania oznámenia zo strany komisie mala za následok výmaz kamerových záznamov z inkriminovaného dňa, čo však nebolo možné pričítať na ťarchu svedka. V konaní boli vypočutí svedkovia (zamestnanci sťažovateľky, nadriadení a podriadení svedka), ktorí opísali udalosti, ktoré skutku predchádzali alebo ktoré na neho nadväzovali. Najvyšší súd v spojení so Špecializovaným trestným súdom skonštatoval, že výpoveď svedka je podporená celým radom dôkazov, ktoré vedú k záveru, že zo strany sťažovateľa došlo k odovzdaniu finančnej hotovosti, ktorá bola následne na ulici vrátená.

18. V súvislosti s vierohodnosťou výpovede svedka najvyšší súd skonštatoval, že u neho neboli zistené skutočnosti z pohľadu prípadnej motivácie pomsty či iného obdobného konania vo vzťahu k sťažovateľovi. Sťažnosť sťažovateľa na svedka bola vybavená dohovorom bez sankcie. Preto nebol žiadny rozumný a logický dôvod, aby si svedok kvôli tejto záležitosti, ktorá bola vyriešená, vymýšľal spáchanie trestného činu, a tak sa vystavoval trestnému stíhaniu pre prípadné krivé obvinenie. Tvrdenie obhajoby o zlých vzťahoch medzi sťažovateľom a svedkom Špecializovaný trestný súd posúdil ako nedôvodné. Uviedol, že ak by boli vzťahy medzi uvedenými osobami tak narušené, nebol by dôvod sa so svedkom stretnúť a dať mu darčekové predmety a fľašu vína. Ľudsky nie je normálne obdarovať osobu, ku ktorej niekto prechováva negatívny vzťah.

19. Argumentácia sťažovateľa o dôvode stretnutia so svedkom mimo budovy [REDAKOVANÉ] pre účely dojednaní opravy cesty v areáli [REDAKOVANÉ] bola zo strany najvyššieho súdu vyhodnotená ako účelová. Najvyšší súd uviedol, že z vykonaného dokazovania nevyplývala skutočnosť o pláne opravy cesty v areáli [REDAKOVANÉ]. Skutočnosť, že sťažovateľ si po dvoch týždňoch od spáchania skutku zaobstaral fotografie danej cesty, bola vyhodnotená ako jeho snaha s cieľom zabezpečenia si obrany, ak by bolo zo strany svedka podané trestné oznámenie, keďže svedok ponúknutý úplatok neprijal a svojím správaním dal najavo svoju rozhorčenosť.

20. K námietke sťažovateľa, že fľašu vína vložil do tašky svedok, keďže na uvedenej fľaši absentovalo logo spoločnosti (sťažovateľky), najvyšší súd uviedol, že sťažovateľ v konaní pred súdom uviedol, že do tašiek s reklamnými predmetmi dávali aj červené víno Modrý Portugal. Z uvedeného dôvodu preto nie je žiadny rozumný dôvod na tvrdenie, že svedok mal sám vložiť do tašky fľašu vína navyše rovnakej značky, akú dávala do svojich tašiek samotná spoločnosť. Reálnym vysvetlením je, že sťažovateľka zabudla na fľašu vína dať svoje logo.

21. Najvyšší súd konštatoval, že vierohodnosť výpovede svedka vyplýva z konkrétnych skutočností. Neobstojí preto tvrdenie sťažovateľov, že nevierohodnosť výpovede sťažovateľa bola vyvodená len z vlastného hodnotenia vierohodnosti výpovede svedka.

22. Z odôvodnenia namietaného rozsudku najvyššieho súdu v spojení s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu je zrejmé, ktoré skutkové tvrdenia považovali súdy za rozhodné pre posúdenie viny sťažovateľov. Namietaný rozsudok najvyššieho súdu v spojení s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu dáva sťažovateľom jasnú odpoveď na to, že ich skutkové a právne námietky nie sú dôvodné. Odôvodnenie namietaného rozsudku najvyššieho súdu odpovedá na všetky podstatné tvrdenia a námietky sťažovateľov. Skutočnosť, že sťažovatelia sa s právnym názorom najvyššieho súdu nestotožňujú, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti namietaného rozhodnutia. Z ústavnoprávneho hľadiska preto niet dôvod, aby sa spochybňovali závery namietaného rozhodnutia. Ústavný súd preto ústavné sťažnosti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2023

Robert Šorl
predseda senátu